

حدیث روز

حضرت فاطمه سلام الله علیها :

أُوصِيكَ أَوْلَا أَنْ تَتَزَوَّجَ بَعْدِي بِإِثْنَةِ أَخْتَى إِمَامَةٍ، فَمَا نَهَا تَكُونُ لَوْلَدِي مِثْلِي، فَإِنَّ الرِّجَالَ لَايَدُّ لَهُمْ مِنَ النِّسَاءِ. (بحارالانوار،ج۴۳، ص۱۹۲، ح۱، ۲۰، اعیان

الشیعة،ج۱، ص ۳۲۱)

پس از من با دختر خواهرم امامه ازدواج نما، چون که او نسبت به فرزندانم مانند خودم دلسوز و متدّین است. همانا مردان در هر حال، نیازمند به زن می باشند.

امینی با اشاره به اقبال مخاطبان به سمت کتاب‌های عامه‌پسند می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر می‌شود، بالاست، اما این کتاب‌های ارزشمند دیده نمی‌شود. بازار نشر ایران در سال‌های گذشته شاهد پدیده‌های جدیدی بوده است. اقبال به کتاب‌های عامه‌پسند آن هم در دورای که همه از گرانی کتاب انتقاد می‌کنند، از جمله این پدیده‌هاست. آمار فروش این دست از آثار، چه به صورت رسمی و چه به صورت غیررسمی، نشان می‌دهد که دایره مخاطبان این دسته از کتاب‌ها نسبت به سال‌های پیش گسترده‌تر شده است. برخی از منتقدان این پدیده را یک نقص برای حوزه کتاب و فرهنگ برمی‌شمارند و معتقدند که سطح سلیقه مخاطب تنزل داده شده است، اما در سوی دیگر این میدان، کارشناسانی هستند که می‌گویند این هنر کتاب است که بتواند مخاطب را از کف جامعه با خود همراه کند. کتاب‌های عامه‌پسند به آثاری اطلاق می‌شود که توانسته‌اند ذوق مخاطب عام را بسجند و مطابق میل او، اثری را خلق کند. در سال‌های گذشته زنان خانه‌دار و نوجوانان، از جمله مخاطبان جدید این دسته از آثار بوده‌اند. اسماعیل امینی، شاعر و پژوهشگر، معتقد است، میل به خواندن آثار عامه‌پسند از دوران تحصیل در دانش‌آموزان نپاییده می‌شود. او در این‌باره به تسنیم می‌گوید: بخشی از اقبال به سمت آثار عامه‌پسند، طبیعی است؛ چرا که این دسته از کتاب‌ها معمولاً مخاطبان پرشماری داشته‌اند و عموماً هم مخاطبانشان پس از مطالعه این کتاب‌ها، هیچ کتاب دیگری نمی‌خوانند.

او با بیان اینکه کتاب‌های ارزشمند چندان مخاطب پیدا نمی‌کنند، ادامه می‌دهد: علت اصلی این است که در نظام تعلیم و تربیت به مطالعه بها داده نمی‌شود؛ از این رو در

چرا علاقه ایرانی‌ها به کتاب‌های عامه‌پسند بیشتر شده؟

شد، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند. نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر، قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شبیه به همین روند را می‌توان به‌گونه‌ای دیگر در جهان اسلام نیز مشاهده کرد. دسته از روایات، علائم و نشانه‌های بسیاری برای زمان ظهور ذکر شده‌است؛ علائمی از قبیل «صدای آسمانی» و خروج دجال. در پی تطبیق حوادث اخیر سوریه با موضوع خروج سفیانی به عنوان یکی از علائم حتمی ظهور امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه از جانب برخی افراد سرشناس سیاسی و مذهبی، حجت‌الاسلام مدعی احمد حسین شربی، ریاست دانشگاه قم و عضو هیأت علمی گروه فلسفه مؤسسه آموزشی‌پژوهشی امام خمینی(ره) در کاتال شخصی خود به این‌گونه تطبیق دادن‌ها واکنش نشان داد و نوشت:

چند روزی است که عده‌ای از افراد موجه مجدداً با تطبیق ناشیانه و نادرس‌ت روایات مهدویت بر حوادث لبنان و سوریه مدعی ظهور سفیانی شده‌اند و حتی یکی از ساینس‌ن مدعی شده است که یکی از عالمان دینی درباره این حوادث به قران تفسال زده و به او گفته است حوادث اخیر سوریه بین ۱

تا ۱۰ سال طول می کشد و بعد امام زمان ظهور می کند.

اصلاً می‌گویم که این نوع تطبیق‌ها اولاً

قطعا غلط و نادرس‌ت و بی‌بما است، ثانیاً، باور جدی و عملی به آنها موجب سستی و

کاهلی و جبرگرایی در مواجهه با توطئه‌های صهیونیسم بین‌المللی خواهد شد؛ ثالثاً، در نهایت ممکن است موجب بی‌اعتقادی مردم نسبت به مهدویت هم بشود. تقریباً در همه ادیان و مکاتبی که معتقد به منجی هستند، علائم و نشانه‌هایی برای زمان ظهور و بیان شده‌است و باز هم تقریباً می‌توان گفت که همه آنها در مقاطع مختلفی از تاریخ خود، گمان کرده‌اند که آن نشانه‌ها تحقق یافته است و شرایط و ویژگی‌های آخرالزمان کاملاً نمایان شده است؛ به‌عنوان مثال، بسیاری از مسیحیان نخستین، از جمله یهودیانی بودند که بی‌پنداشتند، عیسی‌بن‌مریم، همان موعود منتظر و منجی یهودیان است، اما پس از مدتی که دیدند، مسیح نیز نتوانست آن انتظارات را محقق کند و به پندار آنان به صلیب آویخته شد. برخی از آنان از ایمان خود به او پشیمان شدند و برخی دیگر چنین معتقد شدند که پس از سه روز که از مرگ او گذشت، مجدداً از قبر خود برخاسته و به آسمان‌ها رفته است و منتظر موقعیتی دیگر است. و از آن زمان تاکنون ده‌ها و بلکه صدها تاریخ را برای ظهور مجدد مسیح تعیین کرده‌اند!

باید بدانیم که: خرد تاریخی ما حکم می‌کند که از تاریخ عبرت گرفته و در برابر زمان

ظهور، تعیین وقت نکنیم. همچنین بسیاری از روایات علائم ظهور، به‌دلیل ابهامی که دارند نشانه‌های قطعی و یقینی را به ما نمی‌دهند و بر اساس این نمی‌توان وقت ظهور را تعیین کرد. فی‌المتل این سخن امیر مؤمنان را که می‌فرماید: «العجب کل العجب بین الجمادی و رجب». هرگز نمی‌توان با قاطعیت تطبیق بر مصداق خاصی کرد. در همین سال‌های اخیر دیدیم که برخی از سخنان در جنگ اول خلیج فارس،(در سال ۱۳۶۹) این خطبه را به آن حادثه تطبیق کردند. چند سال پیش، عده‌ای آن را به خراب شدن برج‌های مرکز تجارت جهانی در آمریکا تطبیق کردند. یا مساله دجال و خروج سفیانی، را نیز نباید

یادداشت اعتراضی کارگردان و تهیه‌کننده فیلم سینمایی «احمد»

فرهنگ‌ها و انسان‌هاست. ساخت فیلم «احمد» درباره شهید احمد کاظمی، فرمانده نیروی هوایی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، تلاش بود برای به تصویر کشیدن انسانیتی فراتر از مقام‌ها و مرزها. این فیلم روایتگر داستان انسانیتی است که در یکی از سخت‌ترین بحران‌های طبیعی نمایان شده؛ ابشاری که مرزها و مقام‌ها را درنوردید و تنها بر اساس کمک به مردم استوار بود.

با کمال تأسف، این فیلم پس از پذیرش

در جشنواره فیلم مسلمانان تورنتو، به دلیل

فشارهای سیاسی و نگاه‌های تبعیض‌آمیز، از

جشنواره کنار گذاشته شد. این تصمیم، نقض

آشکار آزادی بیان و عدالت هنری است

و نشان‌دهنده برخورد دوگانه با هنر و نگاهی

سیاست‌زده است که مانع از درک پیام واقعی

می‌شود. کار فرهنگی و تدریس کرد اما هیچ

کتابی را ندید؟!
برخی از کارشناسان حوزه نشر بر این باورند

که نبود کتاب خوب، مخاطب را به سمت

مطالعه عامه‌پسندها سوق می‌دهد. آنها که

از این پدیده با عنوان ایام «فقر کتاب» یاد

می‌کنند، می‌گویند اولویت دادن به سلیقه

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که

در سال‌های گذشته در رسانه ملی پخش

شده، می‌گوید: نصف این برنامه را به حضور

کارشناسی اختصاص داده بودند که به بیان

مطالب روانشناسی زرد می‌پرداخت. بخش

دیگری از برنامه هم به حضور سلبریتی‌های

اختصاص داشت که ربطی به ادبیات نداشتند.

نمونه اخیر آن، حضور کارشناسی است که

دراز مدت منجر به تنزل ذائقه مخاطب شده

است. اسماعیلی اما با این نظر موافق نیست و

می‌گوید: تعداد آثار خوبی که هر ساله منتشر

می‌شود، بالاست. ما در شرایطی هستیم که

کتاب‌های ارزشمند منتشر می‌شود، اما دیده

نمی‌شود و کسی به آنها اعتنا نمی‌کند.

به گفته این پژوهشگر، ساعت‌ها وقت تلویزیون

صرف این می‌شود که آیا گلی که در بازی

فوتبال زده شده، افساید بوده است یا خیر،

قدر این موضوع اهمیت دارد؟ ساعت‌ها وقت

رسانه ملی صرف این موضوع می‌شود، اما

وقتی زمان معرفی کتاب می‌شود، می‌گویند

وقت کم است.

او با اشاره به برنامه‌های کتاب‌محوری که